

	Warszawa, dn. 27/02/2018
PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY	
PE-10-OP.3130.91.2017.BPO PE-10-OP/31101/526/BPO/18	

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Podstawa prawna interpretacji
Art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.)
2. Rozstrzygnięcie
Po rozpatrzeniu wniosku (dalej: „Wnioskodawca”) z dnia 8 grudnia 2017 r. (wpływ do organu podatkowego w dniu 13 grudnia 2017 r.) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opłaty skarbowej, postanawiam uznać stanowisko Wnioskodawcy - w przedstawionym stanie faktycznym - za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.
3. Stan faktyczny/zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku
Z treści przedłożonego wniosku wynika, że Wnioskodawca, jako profesjonalny pełnomocnik zamierza podjąć się reprezentowania podmiotów gospodarczych w sprawach związanych z windykacją przysługujących im wierzytelności. Procedura dochodzenia wierzytelności przez Wnioskodawcę na rzecz danego klienta będzie wyglądała w następujący sposób. Klient udzieli Wnioskodawcy pełnomocnictwa procesowego ogólnego do reprezentowania go we wszystkich sprawach sądowych i egzekucyjnych. Wnioskodawca będzie składał pozew przeciw dłużnikowi Klienta. Wnioskodawca będzie powoływał się w pozwie na udzielone mu pełnomocnictwo. Po otrzymaniu wydanego przez sąd tytułu wykonawczego, opatrzonego klauzulą wykonalności na rzecz klienta, Wnioskodawca złoży do komornika wniosek o wszczęcie egzekucji. Przy złożeniu wniosku o wszczęcie egzekucji, Wnioskodawca złoży komornikowi odpis udzielonego mu pełnomocnictwa.
4. Stanowisko wnioskodawcy
W opinii Wnioskodawcy, nie będzie on zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa.
5. Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym
Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1827, z późn. zm.) opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera definicji postępowania sądowego, niemniej orzecznictwo sądowe wskazuje, iż przedmiotowe pojęcie należy interpretować zgodnie z zakresem określonym w art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155, z późn. zm.) (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16.09.2008 r., sygn. akt I SA/GI 192/2008, CBOSA). Oznacza to, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone według przepisów kpc, mieści się w zakresie pojęcia „postępowanie sądowe”, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej. Niemniej jednak należy zauważyć, iż ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera uregulowania kreującego obowiązek zapłaty opłaty skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa komornikowi sądowemu. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej obowiązek zapłaty skarbowej powstaje od złożenia

dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2. Przedmiotowy przepis wyraźnie wskazuje, iż obowiązek zapłaty opłaty skarbowej jest ograniczony do przypadków złożenia pełnomocnictwa w sądzie, organie administracji publicznej lub innym organie niż organ administracji rządowej lub samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej. Nie ulega wątpliwości, iż komornik sądowy nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych we wskazanym przepisie. Stąd też należy uznać, iż złożenie odpisu pełnomocnictwa komornikowi sądowemu nie będzie podlegało opłacie skarbowej (por. interpretacja indywidualna UM w Koszalinie z dnia 31.10.2007 r., Lex 21354) Biorąc powyższe pod uwagę, stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe.

6. Pouczenie

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji przepisów prawa podatkowego (art.53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. z 2017 r. poz.1369 z późn. zm.). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działalność lub bezczynność są przedmiotem skargi.

z up. PREZYDENTA
MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

Joanna Gutkowska
Zastępca Skarbnika
m. st. Warszawy

RADCA PRÁWNY
W BIURZE PODATKOWYM
ANNA KOPONIEC
20.02.2018r.

2017 -12- 13

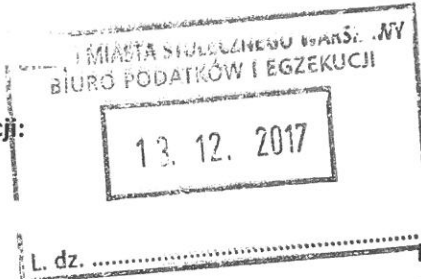
E. Pożbórki

Warszawa, dnia 08 grudnia 2017 r.

Wnioskodawca:

ul.

adres do korespondencji:

Do:

Prezydent m.st. Warszawy
Pl. Bankowy 3/5
00-950 Warszawa

WNIOSEK O WYDANIE INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ

Na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 613 ze zm.) wnoszę o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie zdarzenia przyszłego.

Status Wnioskodawcy: podatnik

Rodzaj Wnioskodawcy: osoba fizyczna

Organ właściwy dla Wnioskodawcy ze względu na sprawę będącą przedmiotem interpretacji indywidualnej: Prezydent miasta stołecznego Warszawy

Zakres wniosku: zdarzenie przyszłe

Liczba stanów faktycznych: 0

Liczba zdarzeń przyszłych: 1

Interpretowane przepisy: Art. 1 ust. 1 pkt 2, art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2015 r., poz. 783 ze zm.; dalej: „Ustawa o Opłacie”), art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.; dalej: „KPC”), art. 5 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.; dalej: „KPA”), art. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2015 r., poz. 790 ze zm.; dalej: „Ustawa o komornikach”)

Rodzaj sprawy: opłata skarbową

Opłata za wniosek: 40 zł

Sposób uiszczenia opłaty: na rachunek, kserokopia dowodu uiszczenia opłaty dołączona do wniosku

Nr konta bankowego, na który wnoszona jest opłata: 26 1030 1508 0000 0005 5000 1144

Zdarzenie przyszłe

Wnioskodawca jest osobą fizyczną - adwokatem. Wnioskodawca, jako profesjonalny pełnomocnik, zamierza podjąć się reprezentowania podmiotów gospodarczych (dalej: „**Klienci**”) w sprawach związanych z windykacją przysługujących im wierzytelności (dalej: „**Wierzytelności**”).

Procedura dochodzenia Wierzytelności przez Wnioskodawcę na rzecz danego Klienta będzie wyglądała w następujący sposób. Klient udzieli Wnioskodawcy pełnomocnictwa procesowego ogólnego do reprezentowania go we wszystkich sprawach sądowych i egzekucyjnych. Wnioskodawca będzie składał pozew przeciwko dłużnikowi Klienta (dalej: „**Dłużnik**”). Wnioskodawca będzie powoływał się w pozwie na udzielone mu pełnomocnictwo.

Po otrzymaniu wydanego przez sąd tytułu wykonawczego, opatrzonego klauzulą wykonalności na rzecz Klienta, Wnioskodawca złoży do komornika wniosek o wszczęcie egzekucji. Przy złożeniu wniosku o wszczęcie egzekucji, Wnioskodawca złoży komornikowi odpis udzielonego mu pełnomocnictwa.

Pytanie

Czy Wnioskodawca będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa?

Stanowisko Wnioskodawcy

Zdaniem Wnioskodawcy, w zdarzeniu przyszłym opisanym we wniosku, Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy

Wnioskodawca wskazuje, że zamknięty katalog czynności, które podlegają opłacie skarbowej, został zawarty w art. 1 Ustawy o Opłacie. Jedną z takich czynności jest złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Postępowanie egzekucyjne, w ramach którego Wnioskodawca zamierza złożyć pełnomocnictwo, nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej ani postępowaniem sądowym.

Postępowanie z zakresu administracji publicznej, zgodnie z art. 1 pkt 1. KPA, regulowane jest przez przepisy procedury administracyjnej, postępowanie egzekucyjne należy zaś do sfery procedury cywilnej, regulowanej przez KPC. Postępowanie z zakresu administracji publicznej prowadzone jest wyłącznie przez organy administracji publicznej, enumeratywnie wymienione w art. 5 § 2 pkt 3 KPA, to jest przez ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespólonej), organy jednostek samorządu terytorialnego oraz inne organy i podmioty powołanymi do załatwiania spraw należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco. Postępowanie egzekucyjne nie jest prowadzone przez żaden z powołanych powyżej organów (szerzej na ten temat w dalszej części uzasadnienia Wnioskodawcy) i nie przebiega według procedury administracyjnej. Postępowanie egzekucyjne nie jest więc postępowaniem z zakresu administracji publicznej.

Postępowanie egzekucyjne nie jest także postępowaniem sądowym w rozumieniu postępowania sądowego przyjętym w Ustawie o Opłacie. Wskazuje na to wyraźnie wykładnia systemowa ustawy. Zgodnie z jej art. 11 ust. 1 i 2, podmioty do których złożono pełnomocnictwo bez potwierdzenia należnej opłaty skarbowej, zobowiązane są do złożenia organowi podatkowemu właściwemu w sprawie opłaty skarbowej stosownej informacji zbiorczej o tym fakcie. Artykuł ten wymienia podmioty zobowiązane do przekazywania tej informacji zbiorczej. Katalog podmiotów wymienionych w ust. 1 nie wymienia w nich komornika sądowego. W ustępie 2 wskazuje zaś sądy. Wobec powyższego uznać należy, że ustawodawca ewidentnie nie nałożył na komorników sądowych obowiązku składania organowi podatkowemu informacji zbiorczej o fakcie niezapłacenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa przez podatnika.

Mając na względzie zasadę racjonalności ustawodawcy nie sposób więc uznać, że ustawodawca z jednej strony w ramach pojęcia „postępowanie sądowe” uznał również postępowanie egzekucyjne toczące się przed komornikiem sądowym, a następnie nie nałożył na komornika obowiązku informowania organów podatkowych o braku zapłaty przez podmiot zobowiązany opłaty skarbowej. Dodać przy tym trzeba, że obowiązek ten został nałożony na wszystkie pozostałe podmioty, do których złożenie pełnomocnictwa rodzi obowiązek zapłaty opłaty skarbowej. Stanowisko to zostało wyrażone wprost w innych interpretacjach podatkowych, m.in. interpretacji nr FN.EF.3130.1.2016.ET z dnia 25 sierpnia 2016 r. wydanej przez Burmistrza Grodziska Mazowieckiego (w załączeniu). Z uwagi na powyższe postępowanie egzekucyjne zdaniem Wnioskodawcy nie może zostać uznane za postępowanie sądowe.

Kwestia czy w rozumieniu Ustawy o Opłacie postępowanie egzekucyjne powinno zostać uznane za postępowanie sądowe może być jednak uznane za sporne. Nawet jednak jeżeli przyjąć, że w rozumieniu tej ustawy postępowanie egzekucyjne stanowi rodzaj postępowania sądowego, nie jest to wystarczającą przesłanką dla powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.

Obowiązek ten powstaje bowiem tylko, jeśli złożony w postępowaniu sądowym dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa, zostanie złożony przed jednym z organów wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o Opłacie, to jest przed:

- organem administracji publicznej;
- podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej;
- sądem.

Komornik nie należy do żadnej z powyższych kategorii organów, stąd też złożenie przed nim dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa nie powoduje powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. Poniżej Wnioskodawca przedstawia argumenty na poparcie swojego stanowiska.

- 1. Brak możliwości uznania komornika za organ administracji publicznej lub za podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, inny niż organ administracji rządowej i samorządowej**

W opinii Wnioskodawcy, wykluczyć należy możliwość uznania komornika za „organ administracji publicznej” lub „podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, inny niż organ administracji rządowej i samorządowej”, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o Opłacie.

W odniesieniu do braku możliwości uznania komornika za organ administracji publicznej, Wnioskodawca wskazuje, że definicja legalna pojęcia organu administracji publicznej została zawarta w KPA. I tak, w myśl art. 5 § 2 pkt 3 KPA, organem administracji publicznej są ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty, które są powoływane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do rozstrzygania spraw indywidualnych w drodze decyzji administracyjnych. Komornik nie jest żadnym z podmiotów wymienionych w zakresie pojęciowym powyższej definicji.

Komornik nie jest również podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej. Potwierdził to m.in. Minister Finansów, wydając interpretację ogólną z dnia 9 czerwca 2015 r., dotyczącą opodatkowania podatkiem od towarów i usług działalności komorników. We wskazanej interpretacji, powołując się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Minister Finansów dokonał niejako „umiejscowienia” komorników w polskim porządku prawnym, stwierdzając, że „(...) komornicy nie są związani z władzami publicznymi jako pracownicy ponieważ nie są włączeni do administracji publicznej. Prowadzą działalność na własny rachunek i własną odpowiedzialność; mogą swobodnie, chociaż podlegają pewnym ograniczeniom prawnym, ustalać w jaki sposób będą wykonywać swoją pracę i sami otrzymują środki, z których pochodzą ich dochody.”.

Dodatkowo, co potwierdził WSA w Gliwicach, „z oczywistych względów należy wykluczyć pogląd, iż sądowe postępowanie egzekucyjne może mieścić się w kategorii spraw z zakresu administracji publicznej.” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2008 r. (sygn. I SA/GI 192/08).

Mając na względzie powyższe, również w rozumieniu Ustawy o Opłacie, komornik nie może zostać uznany za podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, inny niż organ administracji rządowej i samorządowej.

2. Brak możliwości uznania komornika za sąd

W opinii Wnioskodawcy, mając na względzie treść Ustawy o komornikach, określającej status komornika jako organu egzekucyjnego, wykluczyć należy również możliwość uznania, że komornik jest sądem w rozumieniu Ustawy o Opłacie.

Wnioskodawca wskazuje, że zgodnie z art. 1 Ustawy o komornikach, komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym **przy** sądzie rejonowym. Interpretacja ww. przepisu zgodnie z jego literalnym brzmieniem prowadzi do wniosku, że komornik sądowy jest jednostką powiązaną z władzą sądowniczą, natomiast nie jest jej organem, jak również nie może być utożsamiany z sądem. Przepisy Ustawy o komornikach oddzielają również zadania wykonywane przez komorników od zadań wykonywanych przez sądy, przesądzając tym samym o odrębności komorników względem władzy sądowniczej. Komornicy, w myśl Ustawy o komornikach, jedynie wykonują orzeczenia sądowe tj. biorą udział w czynnościach nie związanych bezpośrednio ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości. O trafności przedstawionej wyżej tezy świadczą również orzeczenia dotyczące statusu prawnego komorników. Wspomnieć należy w tym miejscu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 stycznia 2004 r., sygn. SK 26/03. W uzasadnieniu zostało wskazane, że „Zarówno art. 758 k.p.c., jak i art. 1 ustawy o komornikach sądowych podkreślają organizacyjne i funkcjonalne powiązanie komornika z

władzę sądowniczą, a więc z konstytucyjnie wyodrębnioną postacią władzy publicznej. Komornicy działają przy sądach rejonowych, nie wchodząc jednak w ich strukturę. Nie są też organem władzy sądowniczej (z uwagi na odmienną funkcję, nie polegającą na wymierzaniu sprawiedliwości – art. 175 ust. 1 Konstytucji). Komornicy są strukturą wyodrębnioną, wyposażoną we władztwo, o własnych kompetencjach.”.

Stanowisko, że komornika nie można uznać za sąd w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o Opłacie znajduje odzwierciedlenie również w doktrynie. W komentarzu do art. 6 Ustawy o Opłacie (Ofiarski Zbigniew, *Komentarz do ustawy o opłacie skarbowej*, [w:] *Ustawy: o opłacie skarbowej, o podatku od czynności cywilnoprawnych. Komentarz*, wyd. III), autor zwraca uwagę, że „(...) w art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, że obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w organie administracji publicznej lub sądzie. Taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika (podkr. Wnioskodawcy), ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie.”.

Końcowo, Wnioskodawca podkreśla, że prezentowane przez Wnioskodawcę stanowisko, zostało potwierdzone w interpretacjach indywidualnych wydawanych w analogicznych stanach faktycznych/zdarzeniach przyszłych. Przykładowo wskazać można interpretację indywidualną wydaną przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy w dniu 4 marca 2016 r. (sygn. PE.OP.3130.15.2016.BPO, BPE-2-OP/31101/570/BPO/15)¹ oraz interpretację indywidualną Prezydenta Miasta Koszalina z dnia 31 października 2007 r.².

Wnioskodawca powołuje także uzyskane przez siebie interpretacje indywidualne wydawane w analogicznych stanach faktycznych:

1. interpretacja nr FN.EF.3130.1.2016.ET z dnia 25 sierpnia 2016 r. wydana przez Burmistrza Grodziska Mazowieckiego;
2. interpretacja nr PO-III.310.28.2016.BT z dnia 26 sierpnia 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Katowice;
3. interpretacja nr PD-03-1.3130.8.1.2016.GK z dnia 26 lipca 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Krakowa;
4. interpretacja nr FN.3130.1.9.2016 z dnia 2 sierpnia 2016 r. wydana przez Burmistrza Łasku;
5. interpretacja nr DFP-Fn-XI.310.2.2016 z dnia 10 sierpnia 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Łodzi;
6. interpretacja nr Fn-XIV.310.8.2016 z dnia 5 lipca 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Poznania;
7. interpretacja nr WPiOL-II.310.1.2016.LR z dnia 25 lipca 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Szczecina;

¹ Dostęp na stronie internetowej: <http://bip.warszawa.pl/NR/rdonlyres/5ED4F72D-8346-47FA-88C2-2FD179C1FF3D/1138767/SKONICA284E16041109320.pdf>.

² Dostęp na stronie internetowej: <http://bip.koszalin.pl/?a=10475>.

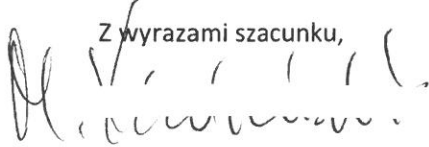
8. interpretacja nr WPiW.310.2.2016 z dnia 25 lipca 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Torunia;
9. interpretacja nr PE-OP.3130.39.2016.BPO BPE-2-OP/31101/597/BPO/15 z dnia 23 czerwca 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy;
10. interpretacja nr WPO-KP.310.9.2016.KD z dnia 26 sierpnia 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Wrocławia;

Mając na względzie powyższe, Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie swojego stanowiska.

Ja, niżej podpisany(-na), pouczone(-na) o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 w związku z § 6 Kodeksu karnego za składanie fałszywych oświadczeń składam, stosownie do art. 14b § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa, oświadczenie następującej treści:

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Z wyrazami szacunku,

Załączniki:

1. interpretacja nr FN.EF.3130.1.2016.ET z dnia 25 sierpnia 2016 r. wydana przez Burmistrza Grodziska Mazowieckiego;
2. interpretacja nr PO-III.310.28.2016.BT z dnia 26 sierpnia 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Katowice;
3. interpretacja nr PD-03-1.3130.8.1.2016.GK z dnia 26 lipca 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Krakowa;
4. interpretacja nr FN.3130.1.9.2016 z dnia 2 sierpnia 2016 r. wydana przez Burmistrza Łasku;
5. interpretacja nr DFP-Fn-XI.310.2.2016 z dnia 10 sierpnia 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Łodzi;
6. interpretacja nr Fn-XIV.310.8.2016 z dnia 5 lipca 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Poznania;
7. interpretacja nr WPiOL-II.310.1.2016.LR z dnia 25 lipca 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Szczecina;
8. interpretacja nr WPiW.310.2.2016 z dnia 25 lipca 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Torunia;
9. interpretacja nr PE-OP.3130.39.2016.BPO BPE-2-OP/31101/597/BPO/15 z dnia 23 czerwca 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy;
10. interpretacja nr WPO-KP.310.9.2016.KD z dnia 26 sierpnia 2016 r. wydana przez Prezydenta Miasta Wrocławia;
11. Dowód uiszczenia opłaty od wniosku – 40 zł;
12. Odpis pisma z załącznikami.